ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมของเกษตรกรเผ่ามัง ในเขตศูนย์พัฒนาโครง การหลวงอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน

นายสมพันธุ์ พาโสวัง

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ กฐิน ศรีมงคล	ประชานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ คร. ไพบูลย์ สุทธสุภา	กรรมการ
นายฐานิศวร์ วงศ์ประเสริฐ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ คุษฎี ณ ลำปาง	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะของเกษตรกรเผ่ามังในศูนย์พัฒนาโครงการหลวงอินทนนท์ เพื่อจะได้เป็น แนวทางในการปรับปรุงแก้ไขด้านการส่งเสริมและพัฒนาให้ถูกต้องและตรงกับความต้องการของ เกษตรกรที่แท้จริง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ มีทั้งเกษตรกรที่เข้าเป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกโครง การรวม 55 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณา ได้แก่ Mean, Percentage, Standard deviation, Maximum and Minimum.

จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีอาขุโดยเฉลี่ย 32.07 ปี หากพิจารณาในแง่ของการนับถือ สาสนาแล้วจะเห็นได้ว่า มีเกษตรกรที่ได้หันไปนับถือสาสนาคริสต์มากขึ้น มีการขยายโบสล์อันเป็น สูนย์รวมของชาวคริสต์ ในด้านการศึกษา เด็กในวัยเรียนมีโอกาสได้เข้ารับการศึกษาในโรงเรียนเพิ่ม มากขึ้น โดยเฉพาะในชั้นประถมศึกษาจำนวนเด็กชายได้เข้าเรียนร้อยละ 100 ส่วนเด็กหญิงยังมีผู้ที่ไม่ ได้เข้าเรียนร้อยละ 3.1 ซึ่งลดลงจากปี 2539 ที่มีผู้ไม่ได้เข้าเรียนถึงร้อยละ 5.9 สำหรับเกษตรกรที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษา (ไม่มีการเปลี่ยนแปลง)

ได้เข้าเรียนร้อยละ 3.1 ซึ่งลดลงจากปี 2539 ที่มีผู้ไม่ได้เข้าเรียนถึงร้อยละ 5.9 สำหรับเกษตรกรที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษา (ไม่มีการเปลี่ยนแปลง)

ในเรื่องของการควบคุมประชากรนั้นพบว่า เกษตรกรมีอัตราการเกิดลดลงจากร้อยละ 3.59 ใน ปี 2539 เป็นร้อยละ 2.85 ในปี 2544 ในขณะที่อัตราการตายเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.26 ในปี 2539 เป็น ร้อยละ 0.52 ในปี 2544 ส่วนในเรื่องของการย้ายถิ่นนั้น เกษตรกรไม่มีการย้ายถิ่น ในขณะที่ปี 2539 มี การย้ายถิ่นออกร้อยละ 1.53 จำนวนสมาชิกของครอบครัวโดยเฉลี่ย 7.05 คน ชาวบ้านมีอาชีพเกษตร กรรมส่วนใหญ่ การถือครองพื้นที่ทำกินเฉลี่ยต่อครอบครัวลดลงจาก 7.3 ไร่ในปี 2541 เป็น 7.19 ไร่ อย่างไรก็ตาม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเอกสารสิทธิการถือครองที่ดินแต่อย่างใด และระบบการ ปลูกพืชส่วนใหญ่ก็ยังเป็นการปลูกพืชเชิงเคี่ยว นอกจากนี้ยังพบว่า เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้นและมี ความเป็นอยู่ดีขึ้นใน 5 ปีที่ผ่านมา

การผลิตทางการเกษตรของเกษตรกรประสบกับปัญหาอุปสรรกต่าง ๆ อาทิ ขาดความรู้ ขาด แคลนเงินทุน ราคาผลผลิตตกต่ำ ขาดตลาครับซื้อผลผลิต วิธีป้องกันจำจัดโรคและศัตรูพืชที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้เกษตรกรยังประสบกับปัญหาอุปสรรกค้านความขัดแย้งกับหน่วยงานอุทยานแห่ง ชาติและชาวเมืองพื้นราบเกี่ยวกับค้านการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะน้ำ ป่าไม้และที่ ดิน

เกษตรกรมีความค้องการสนับสนุนค้านการประกอบอาชีพ และไม้คอกและพืชผักพันธุ์ใหม่ ที่ มีคุณภาพ ค้านทานต่อโรคและแมลงสูง ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) องค์กรของรัฐที่ เกี่ยวข้องควรปรับปรุงระบบการเรียนการสอนในหมู่บ้านให้คีขึ้น เพื่อลคจำนวนนักเรียนที่ต้องเดินทาง ไปเรียนในอำเภอจอมทองลง 2) ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงควรสนับสนุนชนิคพืชปลูกที่ตรงกับความ ต้องการของเกษตรกรให้เกษตรกรปลูกและ 3) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐควรจัคสรรพื้นที่ทำกินและ ออกเอกสารสิทธิ์ให้เกษตรกรในพื้นที่ เพื่อป้องกันปัญหาการตัดไม้ทำลายป่าและทรัพยากรธรรมชาติ Independent Study Title Socio-economic Change of Hmong Farmers in the Inthanon Royal

Project Development Centre, Chiang Mai Province

Author

Mr. Somphanh Pasouvang

M.S (Agriculture) Agricultural Extension

Examining Committee

Assoc. Prof. Katin Srimongkol Chairman

Assoc. Prof. Dr. Paiboon Suthasupa Member

Mr. Thanit Wongprasert Member

Assoc. Prof. Dusdee Nalampang Member

Abstract

The research was aimed to study changes on socio-economic aspects, problems and suggestions of Hmong farmers in Inthanon Royal Development Project Centre . Furthermore, to improve of agricultural extension and developmental methods to corresponding to the farmer needs.

Fifty five farmers of Khunklang Village were studied by using questionnaire. The data analysis was done by using descriptive statistics as percentage, arithmatic mean, standard deviation, maximum and minimum value.

The research findings were found that all of the farmers were Hmong. Average age of them was 32.07 years old. They were believed different religions such as Buddha, Christian and spirits. The number of farmers who believe Christian were increasing by comparing a few years ago. Almost of children were got more chance in formal education. The number of pupils in school were increased, especially in primary school such as in 2001 the number of children which no school

decreased from 5.9 percent to 3.1 percent by comparing the year 1996. However, males were got more chance than females. The farmers up to 30 years old were illiterated.

It was found that the birth rate was decreased from 3.59 percent to 2.85 percent, but the rate of death was increased from 0.26 percent to 0.52 percent. Nowaday, the farmers were stopped of migration by comparison of farmer migration. Farmer migration in 1996 was 1.53 percent. The average size of family was 7.05 persons. Almost of them were farmers, the average farm size was decreased from 7.3 rai to 7.19 rai per family. However, there was no change of farmers land authorities and cropping systems. Otherwise, it was found that farmer income was increased for the last 5 years.

The main problems in agricultural production were lack of agricultural knowledge, capital investment, low price of agricultural products and rare of market. They also lack of efficient methodologies in disease and insect protection. Furthermore, the conflict problems between the Hmong farmers and Inthanon National Forestry Conservation Unit and low land farmers on natural resources usage as forest trees, water and land use.

As regards farmer needs of extensional and developmental sponsor from Royal Project are the new species of flower and vegetable with high quality which enable anti-diseases and insects damage.

The researcher has the following suggestions: 1) The relevant Organization of the government should be improved the system of formal education on teaching and learning process to decrease number of children who travel to study in Chomthong District 2) Provide plant species which farmer needs to the villagers. 3) The relevant organizations of government should be provided and allowed land authority to farmers with the purpose to protect forest and natural resources problems.